

פרק'ת בראשית

ויאמר אלהים יהי אור בראשית א, אמר רבי יצחק, מכאן משמע שצער הקדוש ברוך הוא אהת הנטיות הלו ושותל אותם, שפטותם יהיו.

רבי יהודה אומר, האור שפטותם יהיה שניינו. משמע שפטותם יהיו אור, והיה לא כתוב, אלא וכי.

ובשסתפל הקדוש ברוך הוא באותם הדורות של הרשעים שלא ראויים לאחוטו האור, גנו אותו. זהו שפטותם (איוב לח ט) ימנעו מרשעים אורם, ולמי גנו אותו? דוקא לצדיקים, כמו שפטותם (תהלים צז יא) אור זרע לצדיק ולישרוי לב שמחה. ויאמר אלהים יהיו אור, זהו שפטותם (ישעיהו מא ב) מי העיר ממזרה.

וירא אלהים את הארץ כי טוב בראשית ז, מה ראה? אמר רבי חייא, בעבדיהון דרישיעיא, גניז ליה. רבי אבא אמר, וירא אלהים את הארץ כי טוב, לגנו אותו. וירא אלהים את הארץ כי טוב, שלא נמצא בו רגע. כתוב כאן כי טוב, וכחטוב שם (במודר כד א) כי טוב, בעיני ה' לברך את ישראל, וסוף הכתוב מוכיח, שפטותם (בראשית ז) ויבדל אלהים בין הארץ ובין החשך, ומשום לכך לא נמצא בו רגע, ואף על גב שטף אותם הקדוש ברוך הוא יחד.

בא וראה, הארץ העlion שיהיה הארץ הזה מאיר, ומאותו הארץ שמחת הכל בו, והוא הימין להחטטר תקוקי תקיקות עמו, והרי נחטא, שפטותם (תהלים ל, ט) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, זה הארץ בראשון שנגן הקדוש ברוך הוא לצדיקים לאותם יראי הטעא, כמו שאמרנו. ויהי ערָב, מצד הארץ החשך. ויהי בקר, מצד הארץ. ומתוך שהם משתתפים ימד, כתוב יומ אחד.

בראשית

(דף ג ע"א) ויאמר אלהים יהי אור, אמר רבי יצחק, מכאן משמע, העקרן קודש בריך הוא להני גניז, ושתייל לוון. דכתיב יהי.

רבי יהודה אומר אור שפבר היה, פנן. דכתיב ויהי אור. וזה לא כתיב, אלא וכי.

בד אספבל קודש בריך הוא איןון דרין דרישיעיא, דלא יתחזון לההוא נהורא, גניז ליה. הרא הוא דכתיב (איוב לח ט) וימנע מרשעים אורם. ולמן גניז ליה. לצדיק דוקא, במא דכתיב (תהלים צז יא) אור זרווע לצדיק ולישרוי לב שמחה. הרא הוא דכתיב (ישעיהו מא ב) מי העיר ממזרה. וירא אלהים את הארץ כי טוב, Mai ראה.

אמר רבי חייא בדקא אמרן, חמא בעובדיהון דרישיעיא, גניז ליה. רבי אבא אמר, וירא אלהים את הארץ כי טוב, לגנו אותו. וירא אלהים את הארץ כי טוב, דלא אשתקה בה ריתה. כתיב הכא כי טוב, וכחטיב התם (במודר כד א) כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל. וסיפיה דקרה אוכח, דכתיב, ויבדל אלהים בין הארץ ריתה, ובגין לכך לא אשתקה בה ריתה, ואף על גב דשתייף לוון קודש בריך הוא בחדא.

הא צוי, נהирו עלאה למחרי נהיר היא אור. ומה הוא נהирו חידו לכלה בה. וזה ימינה לא תעטרא גלופי גלופי בהדריה. וזה אמר, דכתיב (תהלים לא ס) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, דא אור קדם אה, דגניז קודש בריך הוא לצדיקיא, לאינון דחליל חטה בדק אמרן. ויהי ערָב, מיטרא דחשך. ויהי בקר, מיטרא דאור. ומגו דיןון דמשתתפין בחדא, כתיב יומ אחד.